

Συναξάριον.

Τη ΙΒ΄ του αυτού μηνός, ετήσιον σύναξιν επιπελούμεν εις τιμήν και μνήμην της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας, της επονομαζομένης Τρχερούσης, ης η αγία και θαυματουργός Εικών τεθησαύριται εν τη ιερά και σεβασμία, Μονή του Χιλανδαρίου.

Στχ. Εικών σου Αγνή ως θεία μυροθήκη, δέδοται ημίν εκ Παλαιστίνης πάλαι.

Τρχερούσης δυοκαιδεκάτη ήξιν ώδε αείδω.

Η Άγια αύτη Εικών της πανυμνητού Θεοτόκου, ην κτήμα Ιωάννου του Δαμασκηνού· ος συκοφαντηθείς υπό του εικονομάχου Λέοντος του Ισαύρου τω αμηνρά της Δαμασκού, ως δήθεν επιβουλεύων αυτώ της αρχής, απεκόπη την δεξιάν χείρα. Λαβών αυτήν ούτος, και παννυχίως προσπέσας εν δάκρυσι τη Θεοτόκω προ της αγίας αυτής εικόνας, έλαβε παραδόξως την ίασιν, συγκολληθείσης της χειρός, αοράτω επιστασία της Υπεραγίας Παρθένου, ως ταύτα ιστορούνται κατά πλάτος εν τω βίω αυτού. Ούτος ο θείος πατήρ γενόμενος μοναχός εν τη περικωνύμω κατά Παλαιστίνην Λαύρα του Ηγιασμένου Σάββα, έλαβε μεθ έαυτοϋ και την αγίαν Εικόνα, ήτις προσφυώς Τρχερούσα κέκληται, ανατεθέντος παρ αύτοϋ ταύτη χρυσού ομοκώματος της ιαθείσης χειρός, εις μνείαν του θαύματος. Είχεν ουν η του Ηγιασμένου Σάββα Λαύρα την αγίαν εικόνα· μεσούντος δε του δεκάτου και τρίτου αώνος, παρεγένετο εκείσε προσκυνήσων ο ιερώτατος Σάββας, αρχιεπίσκοπος ων της Σερβίας, ω και δεδώρηται αύτη, ευλογίας χάριν, ην μετακομίσας εκείθεν τη οικεία πατρίδι κατέθετο ευλαβώς. Άδηλος ο χρόνος της εκεί παραμονής αυτής. Επισυμβάσης δε ανωμαλίας τινός, ετέθη αύτη επί όνου, όστις αφεθείς ελεύθερος, παρεγένετο άνευ οδηγίας τω Αγωνύμω Όρει του Άθω, παρακολουθούντων μακρόθεν ευσεβών τίνων, και ελθών έστη ακίνητος προ της ιεράς του Χιλανδαρίου Μονής. Ίδόντες τούτο οι μοναχοί, εχάρησαν χαράν μεγάλην σφόδρα, και ύμνοις και ωδαίς πνευματικαίς δεξάμενοι την αγίαν της Θεομήτορος Εικόνα, εναπέθεντο ένδον του ιερού Βήματος. Τελευτήσαντος του της Μονής Ηγουμένου, και διαφωνούντων των αδελφών περί του διαδεξομένου αυτόν, εισελθόντων ως έθος περί τον όρθρον εν τω ναώ, ευρόν αυτήν εν τω του Ηγουμένου τόπω, ο και εξέλαβον έργον ανθρωπίνης χειρός, και εναπέθηκαν αύθις ένδον του Βήματος ο και την επιούσαν γέγονε και επιπηρήσαντες επιμελώς, σφραγίσαντες τον ναόν, εθαύμαζον ευρόντες πάλιν την αγίαν εικόνα, ένθα, ως έθος, ο Ηγούμενος ίσταται. Απορούντων αυτών, παρεγένετο ερημίτης τις, όστις διεβεβαίου αυτοίς την της Θεοτόκου ευδοκίαν, επικρανείσης αυτώ ότι αύτη του λοιπού θα προΐσταται της Μονής. Δοξάσαντες οι αδελφοί την Υπερένδοξον Δέσποναν, και έχοντες έκτοτε

ταύτην ως Ηγούμενον και οδηγόν, λαμβάνουσιν εξ αυτής πάσαν ευλογίαν και χάριν, προσκυνούντες ευλαβώς την αγίαν Εικόνα, ήτις παρά πάντων Τρχερούσα καλείται, και απαλλαττόμενοι παντός κινδύνου και συμφοράς τη κραταία προστασία αυτής. Και δη τω παρελθόντι αιώνι, ότε στρατός Τούρκων εισέδραμε τω Όρει, τας Ιεραίς σκηνώσας Μοναίς, η του Χιλανδαρίου ουδέν πέπονθεν, εώρων γαρ γυναϊκά τινα περκφερομένην τοις τείχεσι της μονής, ήτις άφαντος εγένετο, ηνίκα προσεπάθουν συλλαβείν αυτήν· και επαλλήλως περαθέντων τούτο, αύτη εκρύπτετο ένδον της Μονής. Ούτω γαρ φυλάττει και σκέπει την εαυτής Μονήν η Παντοβασίλισσα και Πανύμνητος Θεοτόκος.